

Brussel, 13.1.2025
COM(2025) 6 final

2025/0002 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het namens de Europese Unie op de achtenzestigste zitting van de Commissie Verdovende Middelen in te nemen standpunt over het toevoegen van stoffen aan de lijsten die gehecht zijn aan het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961, zoals gewijzigd bij het Protocol van 1972, en aan het Verdrag inzake psychotrope stoffen van 1971

TOELICHTING

ONDERWERP VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel betreft het besluit betreffende het namens de Europese Unie (EU) op de achtenzestigste zitting van de Commissie Verdovende Middelen (CND) van de Verenigde Naties (VN) in te nemen standpunt over het opnemen van stoffen op de lijsten die gehecht zijn aan het Enkelvoudig Verdrag van de Verenigde Naties inzake verdovende middelen van 1961, zoals gewijzigd bij het Protocol van 1972, en aan het Verdrag van de Verenigde Naties inzake psychotrope stoffen van 1971. De achtenzestigste zitting van de CND zal volgens plan plaatsvinden van 10 tot en met 14 maart 2025.

ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

1.1. Het Enkelvoudig Verdrag van de Verenigde Naties inzake verdovende middelen van 1961, zoals gewijzigd bij het Protocol van 1972, en het Verdrag van de Verenigde Naties inzake psychotrope stoffen van 1971

Het Enkelvoudig Verdrag van de VN inzake verdovende middelen van 1961, zoals gewijzigd bij het Protocol van 1972 (hierna “het Verdrag inzake verdovende middelen” genoemd)¹, is erop gericht drugsmisbruik te bestrijden met gecoördineerde internationale maatregelen. Er zijn twee vormen van interventie en controle, die in combinatie worden toegepast. In de eerste plaats wordt ernaar gestreefd het bezit en het gebruik van, de handel in, en de distributie, de invoer, de uitvoer, de vervaardiging en de productie van verdovende middelen te beperken tot uitsluitend medische en wetenschappelijke doeleinden. In de tweede plaats wordt de drugshandel bestreden door middel van internationale samenwerking om drugshandelaars af te schrikken en te ontmoedigen.

Bij het Verdrag van de Verenigde Naties inzake psychotrope stoffen van 1971 (hierna “het Verdrag inzake psychotrope stoffen” genoemd)² is een internationaal controlesysteem voor psychotrope stoffen ingesteld. Het Verdrag is tot stand gekomen naar aanleiding van de toegenomen omvang en diversiteit van het drugsmisbruik. Het voert controles in op een aantal synthetische drugs op basis van enerzijds hun misbruikpotentieel en anderzijds hun therapeutische waarde.

Alle EU-lidstaten zijn partij bij de verdragen, maar de Unie is dat niet.

Commissie Verdovende Middelen

De CND is een commissie van de Economische en Sociale Raad van de VN (Ecosoc) en haar taken en bevoegdheden zijn onder meer vastgelegd in de beide verdragen. Zij wordt gevormd door 53 lidstaten van de VN die door de Ecosoc zijn gekozen. 13 EU-lidstaten zullen in maart 2025 stemgerechtigd lid zijn van de CND³. De Unie heeft de status van waarnemer in de CND.

¹ United Nations Treaty Series, vol. 978, nr. 14152.

² United Nations Treaty Series, vol. 1019, nr. 14956.

³ België, Frankrijk, Finland, Hongarije, Italië, Litouwen, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië en Spanje.

Voorgenomen besluit van de Commissie Verdovende Middelen

De CND wijzigt regelmatig de lijst van stoffen die aan deze VN-verdragen is gehecht, op basis van aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), die wordt geadviseerd door haar deskundigencomité inzake drugsafhankelijkheid.

De WHO heeft op 21 november aan de secretaris-generaal van de VN aanbevolen⁴ om zes stoffen die kritisch zijn beoordeeld door het deskundigencomité inzake drugsafhankelijkheid, aan de lijsten bij de verdragen toe te voegen.

De CND wordt verzocht om tijdens haar achtenzestigste zitting, die gepland staat van 10 tot en met 14 maart 2025 in Wenen, besluiten vast te stellen over de toevoeging van deze stoffen aan de lijsten bij de verdragen.

NAMENS DE UNIE IN TE NEMEN STANDPUNT

Wijzigingen van de aan de verdragen gehechte lijsten hebben voor alle lidstaten directe gevolgen wat betreft het toepassingsgebied van het Unierecht op het gebied van drugscontrole. Artikel 1, punt 1), van Kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (hierna “het kaderbesluit” genoemd)⁵ bepaalt dat voor de toepassing van het kaderbesluit onder “drug” een stof wordt verstaan die onder het Verdrag inzake verdovende middelen of het Verdrag inzake psychotrope stoffen valt, alsook elke in de bijlage bij het kaderbesluit opgenomen stof. Het kaderbesluit is bijgevolg van toepassing op de stoffen die zijn opgenomen in de lijsten bij het Verdrag inzake verdovende middelen en het Verdrag inzake psychotrope stoffen. Iedere wijziging van de aan deze verdragen gehechte lijsten heeft dus rechtstreeks gevolgen voor de gemeenschappelijke regelgeving van de EU en wijzigt de strekking daarvan, in de zin van artikel 3, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Dit geldt ongeacht of de betrokken stof in de Unie aan controle is onderworpen⁶.

Het deskundigencomité inzake drugsafhankelijkheid heeft acht stoffen kritisch beoordeeld tijdens zijn zeventenveertigste bijeenkomst, namelijk één synthetische cannabinoïde (hexahydrocannabinol), vier nieuwe synthetische opioïden (*N*-pyrrolidino protonitazeen (protonitazepyne), *N*-pyrrolidino metonitazeen (metonitazepyne), etonitazepipne (*N*-Piperidinyl etonitazeen) en *N*-desethyl isotonitazeen), één stof van het dissociativum-type (3-OH-PCP (3-Hydroxy-fencyclidine)), één cathinon/stimulans (*N*-ethylheptedron) en één geneesmiddel (carisoprodol).

Alle acht stoffen staan onder toezicht van het Drugsagentschap van de Europese Unie (EUDA)⁷. Bovendien staan vier van deze stoffen (hexahydrocannabinol, protonitazepyne, metonitazepyne, *N*-desethyl isotonitazeen) onder intensief toezicht van het EUDA. Het deskundigencomité inzake drugsafhankelijkheid heeft besloten zes van deze stoffen aan te

⁴ <https://www.who.int/groups/ecdd/forty-seventh-ecdd-documents>

⁵ Richtlijn (EU) 2017/2103 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2017 tot wijziging van Kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad teneinde nieuwe psychoactieve stoffen in de definitie van “drug” op te nemen en tot intrekking van Besluit 2005/387/JBZ van de Raad (PB L 305 van 21.11.2017, blz. 12).

⁶ Zie de bijlage bij het kaderbesluit.

⁷ Verordening (EU) 2023/1322 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2023 betreffende het Drugsagentschap van de Europese Unie (EUDA) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1920/2006 (PB L 166 van 30.6.2023, blz. 6).

bevelen voor opname in de lijsten: protonitazepyne, metonitazepyne, etonitazepipne, *N*-desethyl isotonitazeen, hexahydrocannabinol en carisoprodol.

Het voorstel van de Commissie voor een standpunt van de Unie neemt de aanbevelingen van de WHO – d.w.z. dat de zes hierboven genoemde stoffen aan controle worden onderworpen – over, aangezien deze aanbevelingen stroken met de huidige stand van de wetenschappelijke kennis. De toevoeging van deze nieuwe psychoactieve stoffen aan de lijsten bij de verdragen wordt ook ondersteund door informatie uit de Europese databank inzake nieuwe drugs van het EUDA.

Het is noodzakelijk dat de Raad het standpunt van de Unie vaststelt voor de zitting van de CND, waar een besluit zal moeten worden genomen over de toevoeging van stoffen aan de lijsten bij de verdragen. Een dergelijk standpunt zou, gezien de beperkingen die inherent zijn aan de waarnemersstatus van de Unie, moeten worden ingenomen door de lidstaten die in maart 2025 lid van de CND zullen zijn, door daar gezamenlijk op te treden in het belang van de Unie. De Unie is geen partij bij deze verdragen, maar heeft op dit gebied exclusieve bevoegdheid.

Met het oog hierop dient de Commissie een voorstel in voor een standpunt van de Unie dat op de achtenzestigste zitting van de CND namens de Europese Unie moet worden ingenomen door de lidstaten die in maart 2025 lid zullen zijn van de CND, betreffende het opnemen van stoffen aan de lijsten bij het Verdrag inzake verdovende middelen en het Verdrag inzake psychotrope stoffen. In het verleden stelde de Raad deze standpunten van de Unie vast, waardoor de EU op de vorige vergaderingen van de CND met één stem kon spreken over het toevoegen van stoffen aan de internationale lijsten. De lidstaten die in de CND zitting hebben, stemden namelijk overeenkomstig het vastgestelde standpunt van de Unie in met de toevoeging van de betrokken stoffen aan de lijsten⁸.

RECHTSGRONDSLAG

Procedurele rechtsgrondslag

1.1.1. Beginselen

Artikel 218, lid 9, VWEU voorziet in de vaststelling van besluiten tot bepaling van “*de standpunten die namens de Unie worden ingenomen in een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam, wanneer dit lichaam handelingen met rechtsgevolgen vaststelt, met uitzondering van handelingen tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst*”.

Artikel 218, lid 9, VWEU, is van toepassing ongeacht of de Unie lid is van het betrokken lichaam dan wel partij is bij de betrokken overeenkomst⁹.

Het begrip “handelingen met rechtsgevolgen” omvat tevens handelingen die rechtsgevolgen hebben uit hoofde van de op het betrokken lichaam toepasselijke volkenrechtelijke bepalingen. Onder dit begrip vallen ook instrumenten die volkenrechtelijk niet bindend zijn, maar die “*beslissende invloed [kunnen hebben] op de inhoud van de regelgeving die de wetgever van de Unie vaststelt*”¹⁰.

⁸ Met één enkele uitzondering die aan het Hof is voorgelegd.

⁹ Arrest van het Hof van Justitie van 7 oktober 2014, Duitsland/Raad, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punt 64.

¹⁰ Arrest van het Hof van Justitie van 7 oktober 2014, Duitsland/Raad, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punten 61-64.

1.1.2. Toepassing op het onderhavige geval

De CND is “een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam” in de zin van dit artikel, aangezien het om een lichaam gaat dat is ingesteld door de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties (Ecosoc) en dat specifieke taken heeft gekregen op grond van het Verdrag inzake verdovende middelen en het Verdrag inzake psychotrope stoffen.

De besluiten van de CND over het toevoegen van stoffen aan de lijsten zijn “handelingen met rechtsgevolgen” in de zin van artikel 218, lid 9, VWEU. Volgens het Verdrag inzake verdovende middelen en het Verdrag inzake psychotrope stoffen zijn besluiten van de CND bindend. Als een partij een besluit van de CND binnen de voorgeschreven termijn ter beoordeling aan de Ecosoc voorlegt¹¹, zijn de besluiten van de Ecosoc erover definitief. De besluiten van de CND over het toevoegen van stoffen aan de lijsten hebben ook rechtsgevolgen voor de rechtsorde van de EU uit hoofde van de Uniewetgeving, aangezien zij beslissende invloed kunnen uitoefenen op de inhoud van de EU-wetgeving, te weten Kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad. Wijzigingen van de lijsten bij de verdragen hebben rechtstreekse gevolgen voor het toepassingsgebied van dit rechtsinstrument van de Unie.

De beoogde handeling strekt niet tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst.

De procedurele rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 218, lid 9, VWEU.

1.2. Materiële rechtsgrondslag

1.2.1. Beginselen

De materiële rechtsgrondslag voor een overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU te nemen besluit wordt in de eerste plaats bepaald door de doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling waarover namens de Unie een standpunt wordt ingenomen.

1.2.2. Toepassing op het onderhavige geval

De doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling hebben in de eerste plaats betrekking op illegale drugshandel.

De materiële rechtsgrondslag van het voorgestelde besluit is derhalve artikel 83, lid 1, VWEU, waarin illegale drugshandel vermeld wordt als een van de strafbare feiten met een grensoverschrijdende dimensie waarvoor het Europees Parlement en de Raad minimumvoorschriften kunnen vaststellen betreffende de bepaling van strafbare feiten en sancties.

1.3. Variabele geometrie

Denemarken is gebonden door Kaderbesluit 2004/757/JBZ zoals van toepassing tot 21 november 2018, waarvan artikel 1 bepaalt dat onder “drugs” alle stoffen worden verstaan die onder het Verdrag inzake verdovende middelen of het Verdrag inzake psychotrope stoffen vallen. Aangezien besluiten van de CND over het toevoegen van stoffen aan de lijsten gevolgen hebben voor de gemeenschappelijke regels op het gebied van illegale drugshandel waardoor Denemarken is gebonden, neemt deze lidstaat deel aan de aanneming van een besluit van de Raad tot bepaling van het namens de Unie bij het aannemen van die besluiten in te nemen standpunt.

¹¹ Artikel 3, lid 8, van het Verdrag inzake verdovende middelen en artikel 2, lid 7, van het Verdrag inzake psychotrope stoffen.

Ierland is gebonden door het kaderbesluit en neemt bijgevolg deel aan de aanneming van een besluit van de Raad tot bepaling van het namens de Unie bij het aannemen van die besluiten over het toevoegen van stoffen aan de lijsten in te nemen standpunt.

1.4. Conclusie

De rechtsgrondslag van het voorgestelde besluit is artikel 83 VWEU, in samenhang met artikel 218, lid 9, VWEU.

2. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Er zijn geen gevolgen voor de begroting.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het namens de Europese Unie op de achtenzestigste zitting van de Commissie Verdovende Middelen in te nemen standpunt over het toevoegen van stoffen aan de lijsten die gehecht zijn aan het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961, zoals gewijzigd bij het Protocol van 1972, en aan het Verdrag inzake psychotrope stoffen van 1971

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name artikel 83, lid 1, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Enkelvoudig Verdrag van de Verenigde Naties (VN) inzake verdovende middelen van 1961, zoals gewijzigd bij het Protocol van 1972 (hierna het “Verdrag inzake verdovende middelen” genoemd)¹², is op 8 augustus 1975 in werking getreden.
- (2) Overeenkomstig artikel 3 van het Verdrag inzake verdovende middelen kan de Commissie Verdovende Middelen (Commission on Narcotic Drugs — CND) besluiten bepaalde stoffen toe te voegen aan de aan dat Verdrag gehechte lijsten. Zij kan de lijsten alleen wijzigen in overeenstemming met de aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), maar zij kan ook besluiten de door de WHO aanbevolen wijzigingen niet over te nemen.
- (3) Het VN-Verdrag inzake psychotrope stoffen van 1971 (hierna het “Verdrag inzake psychotrope stoffen” genoemd)¹³ is op 16 augustus 1976 in werking getreden.
- (4) Overeenkomstig artikel 2 van het Verdrag inzake psychotrope stoffen kan de CND op grond van aanbevelingen van de WHO besluiten bepaalde stoffen aan de aan dat Verdrag gehechte lijsten toe te voegen of daarvan af te voeren. Zij beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid om rekening te houden met economische, sociale, juridische, administratieve en andere factoren, maar mag niet willekeurig handelen.
- (5) Wijzigingen van de aan het Verdrag inzake verdovende middelen en het Verdrag inzake psychotrope stoffen gehechte lijsten hebben rechtstreekse gevolgen voor het toepassingsgebied van het Unierecht op het gebied van drugscontrole. Kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad¹⁴ is van toepassing op de stoffen die zijn opgenomen in de lijsten bij deze verdragen. Iedere wijziging van de aan die verdragen gehechte lijsten heeft derhalve rechtstreeks gevolgen voor de gemeenschappelijke

¹² United Nations Treaty Series, vol. 978, nr. 14152.

¹³ United Nations Treaty Series, vol. 1019, nr. 14956.

¹⁴ Kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335 van 11.11.2004, blz. 8).

regels van de Unie en wijzigt de strekking ervan, zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, VWEU.

- (6) De CND zal op haar achtenzestigste zitting, die gepland staat van 10 tot en met 14 maart 2025 in Wenen, besluiten over de toevoeging van zes nieuwe stoffen aan de lijsten bij het Verdrag inzake verdovende middelen en het Verdrag inzake psychotrope stoffen.
- (7) De Unie is geen partij bij het Verdrag inzake verdovende middelen noch bij het Verdrag inzake psychotrope stoffen. Zij heeft de status van waarnemer zonder stemrecht in de Commissie Verdovende Middelen, waarin in maart 2025 13 lidstaten stemgerechtigd lid zullen zijn¹⁵. De Raad moet die lidstaten machtigen om het standpunt van de Unie over het toevoegen van stoffen aan de lijsten van deze verdragen te vertolken, aangezien besluiten over het toevoegen van stoffen aan de lijsten daarvan onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie vallen.
- (8) De WHO heeft aanbevolen om vier nieuwe stoffen toe te voegen aan lijst I bij het Verdrag inzake verdovende middelen, drie nieuwe stoffen aan lijst II bij het Verdrag inzake psychotrope stoffen en één nieuwe stof aan lijst IV bij het Verdrag inzake psychotrope stoffen¹⁶.
- (9) Alle stoffen die door het WHO-deskundigencomité inzake drugsafhankelijkheid (hierna “het deskundigencomité” genoemd) zijn geëvalueerd en door de WHO worden aanbevolen voor toevoeging aan de lijsten, worden door het Drugsagentschap van de Europese Unie (EUDA) als nieuwe psychoactieve stoffen gemonitord op grond van Verordening (EU) 2023/1322 van het Europees Parlement en de Raad¹⁷.
- (10) Volgens de beoordeling van het deskundigencomité is protonitazepyne (IUPAC-benaming: 5-nitro-2-[(4-propoxyfenyl) methyl] -1-(2-pyrrolidine-1-ylethyl) benzimidazol) een synthetische opioïde in de nitazeenanaloge familie. Protonitazepyne is niet eerder formeel door de WHO getoetst. Protonitazepyne heeft geen bekende therapeutische toepassingen of vergunningen voor het in de handel brengen. Er is voldoende bewijs voorhanden dat protonitazepyne wordt of kan worden misbruikt en een probleem voor de volksgezondheid en een sociaal probleem kan vormen, waardoor het gerechtvaardigd is de stof onder internationale controle te brengen. Derhalve beveelt de WHO aan dat protonitazepyne wordt toegevoegd aan lijst I van het Verdrag inzake verdovende middelen.
- (11) Protonitazepyne is in zes lidstaten aangetroffen en in ten minste twee lidstaten aan controle onderworpen. Protonitazepyne staat momenteel onder intensief toezicht van het EUDA. Eén lidstaat heeft ook melding gemaakt van 74 gevallen van acute vergiftiging met vermoedelijke blootstelling aan protonitazepyne.
- (12) De Unie moet daarom het standpunt innemen dat protonitazepyne aan lijst I bij het Verdrag inzake verdovende middelen moet worden toegevoegd.
- (13) Volgens de beoordeling van het deskundigencomité is metonitazepyne (IUPAC-benaming: 2-[(4-methoxyfenyl)methyl]-5-nitro-1-(2-pyrrolidine-1-ylethyl)-1*H*-benzoimidazol) een synthetische opioïde in de nitazeenanaloge familie.

¹⁵ België, Frankrijk, Finland, Hongarije, Italië, Litouwen, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië en Spanje.

¹⁶ <https://www.who.int/groups/ecdd/forty-seventh-ecdd-documents>

¹⁷ Verordening (EU) 2023/1322 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2023 betreffende het Drugsagentschap van de Europese Unie (EUDA) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1920/2006 (PB L 166 van 30.6.2023, blz. 6).

Metonitazepyne is niet eerder formeel door de WHO getoetst. Metonitazepyne heeft geen bekende therapeutische toepassingen of vergunningen voor het in de handel brengen. Er is voldoende bewijs voorhanden dat metonitazepyne wordt of kan worden misbruikt en een probleem voor de volksgezondheid en een sociaal probleem kan vormen, waardoor het gerechtvaardigd is de stof onder internationale controle te brengen. Derhalve beveelt de WHO aan dat metonitazepyne wordt toegevoegd aan lijst I van het Verdrag inzake verdovende middelen.

- (14) Metonitazepyne is in vier lidstaten aangetroffen en in ten minste twee lidstaten aan controle onderworpen. Metonitazepyne staat momenteel onder intensief toezicht van het EUDA.
- (15) De Unie moet daarom het standpunt innemen dat metonitazepyne aan lijst I bij het Verdrag inzake verdovende middelen moet worden toegevoegd.
- (16) Volgens de beoordeling van het deskundigencomité is etonitazepipne (IUPAC-benaming: 2-[(4-ethoxyfenyl)methyl]-5-nitro-1-(2-piperidin-1-ylethyl)-1*H*-benzimidazol) is een van verschillende synthetische 2-benzylbenzimidazole opioïden, samen bekend als “nitazenen”. Etonitazepipne is niet eerder formeel door de WHO getoetst. Etonitazepipne heeft geen bekende therapeutische toepassingen of vergunningen voor het in de handel brengen. Er is voldoende bewijs voorhanden dat etonitazepipne wordt of kan worden misbruikt en een probleem voor de volksgezondheid en een sociaal probleem kan vormen, waardoor het gerechtvaardigd is de stof onder internationale controle te brengen. Derhalve beveelt de WHO aan dat etonitazepipne wordt toegevoegd aan lijst I van het Verdrag inzake verdovende middelen.
- (17) Etonitazepipne is in vijf lidstaten aangetroffen en in ten minste zes lidstaten aan controle onderworpen. Etonitazepipne staat momenteel onder toezicht van het EUDA. Drie lidstaten hebben in totaal twee sterfgevallen en één acute vergiftiging met bevestigde blootstelling aan etonitazepipne gemeld.
- (18) De Unie moet daarom het standpunt innemen dat etonitazepipne aan lijst I bij het Verdrag inzake verdovende middelen moet worden toegevoegd.
- (19) Volgens de beoordeling van het deskundigencomité is *N*-desethyl isotonitazeen (IUPAC-benaming: *N*-ethyl-2-[2-[(4-isopropoxyfenyl)methyl]-5-nitro-benzimidazol-1-yl]ethaanamine) een van benzimidazol afgeleide synthetische opioïde die chemisch-structureel en farmacologisch vergelijkbaar is met stoffen in lijst I bij de VN-verdragen van 1961, zoals isotonitazeen, en een metaboliet van isotonitazeen. *N*-desethyl isotonitazeen is niet eerder formeel door de WHO getoetst. *N*-desethyl isotonitazeen heeft geen bekende therapeutische toepassingen of vergunningen voor het in de handel brengen. Er is voldoende bewijs voorhanden dat *N*-desethyl isotonitazeen wordt of kan worden misbruikt en een probleem voor de volksgezondheid en een sociaal probleem kan vormen, waardoor het gerechtvaardigd is de stof onder internationale controle te brengen. Derhalve beveelt de WHO aan dat *N*-desethyl isotonitazeen wordt toegevoegd aan lijst I bij het Verdrag inzake verdovende middelen.
- (20) *N*-desethyl isotonitazeen is in twee lidstaten aangetroffen en in ten minste twee lidstaten aan controle onderworpen. *N*-desethyl isotonitazeen staat momenteel onder intensief toezicht van het EUDA. Eén lidstaat heeft in totaal twee sterfgevallen met bevestigde blootstelling aan *N*-desethyl isotonitazeen gemeld.

- (21) De Unie moet daarom het standpunt innemen dat *N*-desethyl isotonitazeen aan lijst I bij het Verdrag inzake verdovende middelen moet worden toegevoegd.
- (22) Volgens de beoordeling van het deskundigencomité is hexahydrocannabinol (HHC) (IUPAC-benaming: 6a,7,8,9,10,10a-hexahydro-6,6,9-trimethyl-3-pentyl-6*H*-dibenzo[*b,d*]pyran-1-ol) een semisynthetische cannabinoïde die meestal wordt gesynthetiseerd met cannabidiol als precursor. Hexahydrocannabinol is niet eerder formeel door de WHO getoetst. Hexahydrocannabinol heeft geen bekende therapeutische toepassingen of vergunningen voor het in de handel brengen. Er is voldoende bewijs voorhanden dat hexahydrocannabinol wordt of kan worden misbruikt en een probleem voor de volksgezondheid en een sociaal probleem kan vormen, waardoor het gerechtvaardigd is de stof onder internationale controle te brengen. Derhalve beveelt de WHO aan dat hexahydrocannabinol wordt toegevoegd aan lijst II bij het Verdrag inzake psychotrope stoffen.
- (23) Hexahydrocannabinol is in 25 lidstaten aangetroffen en in ten minste 20 lidstaten aan controle onderworpen. Hexahydrocannabinol staat momenteel onder intensief toezicht van het EUDA. Twee lidstaten hebben in totaal vier gevallen van acute vergiftiging met bevestigde blootstelling aan hexahydrocannabinol gemeld. Twee lidstaten hebben in totaal zeven gevallen van acute vergiftiging met waarschijnlijke blootstelling aan hexahydrocannabinol gemeld. Drie lidstaten hebben in totaal zes gevallen van acute vergiftiging met vermoedelijke blootstelling aan hexahydrocannabinol gemeld.
- (24) De Unie zou daarom het standpunt moeten innemen dat hexahydrocannabinol aan lijst II bij het Verdrag inzake psychotrope stoffen moet worden toegevoegd. Volgens de beoordeling van het deskundigencomité is carisoprodol (IUPAC-benaming: (2*R*)-2-[(carbamoxy)methyl]-2-methylpentyl(1-methylethyl)carbamaat) is een centraal werkende spierverslapper die op korte termijn wordt gebruikt als aanvulling op symptomatische behandeling van acute spier- en skeletaandoeningen in verband met pijnlijke spierspasmen. Het potentieel voor misbruik van carisoprodol kan verband houden met zowel de kalmerende effecten ervan als het vermogen ervan om de effecten van andere stoffen te versterken. Zo kunnen de kalmerende effecten van carisoprodol worden versterkt wanneer het wordt gecombineerd met benzodiazepinen, opioïden of alcohol. Langdurig of buitensporig gebruik van carisoprodol kan tot afhankelijkheid leiden. Carisoprodol kan worden onttrokken aan legitieme medische kanalen en op de illegale markt terechtkomen om te worden verkocht zonder passend medisch toezicht, waardoor de kans op misbruik en negatieve gevolgen toeneemt. Carisoprodol werd in 2001 op de tweeëndertigste bijeenkomst van het deskundigencomité vooraf beoordeeld. Het Comité heeft destijds geen kritische beoordeling van carisoprodol aanbevolen. Carisoprodol werd in 2023 verder gepresenteerd, besproken en vooraf beoordeeld tijdens de 46e vergadering van het deskundigencomité, waarbij een kritische beoordeling werd aanbevolen. Carisoprodol is een receptgeneesmiddel dat in verschillende landen en gebieden een vergunning lijkt te hebben. Het wordt echter niet langer medisch gebruikt in Europa, aangezien het Comité voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik van het Europees Geneesmiddelenbureau alle vergunningen voor het in de handel brengen van carisoprodol in heel Europa heeft geschorst. Carisoprodol heeft geen bekend industrieel gebruik. Er is voldoende bewijs voorhanden dat carisoprodol wordt of kan worden misbruikt en een probleem voor de volksgezondheid en een sociaal probleem kan vormen, waardoor het gerechtvaardigd is de stof onder internationale controle te brengen. Derhalve beveelt de WHO aan dat carisoprodol wordt opgenomen in lijst IV bij het Verdrag inzake psychotrope stoffen.

- (25) Carisoprodol is in twee lidstaten aangetroffen. Carisoprodol staat momenteel onder toezicht van het EUDA. Eén lidstaat heeft twee sterfgevallen met bevestigde blootstelling aan carisoprodol gemeld.
- (26) De Unie zou daarom het standpunt moeten innemen dat carisoprodol aan lijst IV bij het Verdrag inzake psychotrope stoffen moet worden toegevoegd.
- (27) Het is wenselijk het standpunt te bepalen dat namens de Unie moet worden ingenomen in de CND, aangezien de besluiten over de toevoeging van zes nieuwe stoffen aan de lijsten een beslissende invloed kunnen hebben op de inhoud van het Unierecht, te weten Kaderbesluit 2004/757/JBZ.
- (28) Het standpunt van de Unie wordt tot uitdrukking gebracht door de lidstaten die lid zijn van de CND, die daarbij gezamenlijk optreden.
- (29) Denemarken is gebonden door Kaderbesluit 2004/757/JBZ en neemt derhalve deel aan de vaststelling en toepassing van dit besluit.
- (30) Ierland is gebonden door Kaderbesluit 2004/757/JBZ en neemt derhalve deel aan de vaststelling en toepassing van dit besluit,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het namens de Unie in te nemen standpunt in de van 10 tot en met 14 maart 2025 te houden achtenzestigste zitting van de Commissie Verdovende Middelen, waarop dat orgaan besluiten dient te nemen over de toevoeging van stoffen aan de lijsten bij het Enkelvoudig Verdrag van de Verenigde Naties inzake verdoovende middelen van 1961, zoals gewijzigd bij het Protocol van 1972, en bij het Verdrag van de Verenigde Naties inzake psychotrope stoffen van 1971, wordt in de bijlage bij dit besluit uiteengezet.

Artikel 2

Het in artikel 1 bedoelde standpunt wordt vertolkt door de gezamenlijk in het belang van de Unie optredende lidstaten die lid zijn van de Commissie Verdovende Middelen.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*